

בעזהש"ת

קונטרס

האב רחמנות אויף דיין קינד

דער קונטרס איז מעורר און מחזק די עלטערן רחמנות צו האבן אויף זייערע קינדער און זיך אנשטרענגען זיי חתונה צו מאכן ווי פריער. ווי אויך ווערט ערקלערט אינעם קונטרס פארנוואס אזויפיל קינדער פאלן נעכעף אַוועק, און פארנוואס קינדער זענען חוצפה'דיג קעגן די עלטערן, און געבט עצות און חזק ווי אזוי צו ראטעווען און אפהיטן די קינדער.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "לב אבות על בנים" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

פּבוֹד קְדוּשַׁת מֶרֶן מוֹהֲרָא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדונו, מוריני ורבינו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריני הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

האב רחמנות אויף דיין קינד

א.

ווען קינדער וואקסן אונטער, זיי קומען אריין אין זייערע צענערלינגען (טינעידזש) גארן, איז דאס פיל מאל א שווערע צייט פאר די עלטערן. ווי עלטער די קינדער ווערן, אלץ שווערער ווערט עס פאר די עלטערן זיך אן עצה צו געבן מיט זיי. פילע עלטערן רעדן זיך אפ אז זיי ווייסן נישט וואס צו טון, די קינדער ווילן זיך נישט צוהערן צו די עלטערן, זיי ווערן חוצפה'דיג, זיי מאכן אן

האב רחמנות אויף דיין קינד

פּראַבלעמען און צרות; און די עלטערן ווייסן נישט ווי אזוי דאס צו באהאנדלען, זיי ווייסן נישט וואס דער פּראַבלעם איז מיט די קינדער, און זיכער נישט וואס עס איז דער לעזונג דערצו.

דער אמת איז אבער אז געווענליך קומט דאס פון דעם וואס די קינדער דארפן שוין חתונה האבן. די עלטערן טראכטן אז עס איז נאכנישט גענוג רייף די צייט פאר די קינדער חתונה צו האבן, ווייל זיי זעען דאך אז די קינדער פירן זיך נישט אויף שייך, און זיי קלערן אז מיט אזא ווילדע אויפפירונג וועלן זיי זיכער זיך נישט קענען אן עצה געבן נאך די חתונה. דאס איז אבער נישט ריכטיג, דער אמת איז פונקט פארקערט, די גאנצע אורזאך פון זייער שלעכטע אויפפירונג איז נאר ווייל זיי האבן נאכנישט חתונה געהאט, און ווען זיי וועלן חתונה האבן בשעה

ה האב רחמנות אויף דיין קינד

טובה ומוצלחת וועלן זיי זיך בארואיגן, אלעס וועט
ווערן מסודר אויפ'ן בעסטן אופן, און זיי וועלן
האבן א הערליכע לעבן.

חז"ל זאגן (קדושין פ"ב.) "האב חזיב להשיאם
אשה", א טאטע איז מחויב חתונה צו מאכן זיינע
קינדער. עס איז באקאנט אז וואו חז"ל דרוקן זיך
אויס "חייב", מיינט דאס אז מען דארף דאס מקיים
זיין אפילו מיט מסירת נפש. ווען דער אייבערשטער
העלפט אז מען איז זוכה צו האבן קינדער, מען איז
זוכה צו געבוירן זין און טעכטער, און זיי וואקסן
אויף; דארפן די עלטערן רחמנות האבן אויף די
קינדער און זען זיי חתונה צו מאכן ווי פריער.

די עלטערן כאפן נישט ווי וויכטיג עס איז זיך
אנצושטרענגען צו טרעפן א שידוך פאר די קינדער
און זיי חתונה מאכן ווי פריער, די עלטערן טראכטן

אז זיי דארפן זיך נישט יאגן חתונה צו מאכן די קינדער אזוי שגעל, ווייל זיי זעען נישט און שפירן נישט ווי שטארק די קינדער דארפן דאס האבן, עס קען אויסזען ווי די קינדער יאגן זיך בכלל נישט, זיי זענען נאכנישט אינטערעסירט חתונה צו האבן.

דער אמת איז אבער אז די קינדער שעמען זיך פשוט צו זאגן פאר די עלטערן אז זיי ווילן שוין חתונה האבן, דאס איז דער נאטור פון א קינד אז ער וועט געווענליך נישט זאגן אפן פאר די עלטערן וואס עס שטערט אים. אויסער דעם וואס דאס קינד ציטערט אז אויב וועט ער יא פארלאנגען פון די עלטערן אז זיי זאלן אים שוין חתונה מאכן, וועלן זיי אים נאך אנשרייען און אריינגעבן א פסק: "דו ביזט נאכנישט גענוג ערוואקסן", "דו דארפסט זיך נאך משלים זיין אין לערנען אין ישיבה", "דו

ז האב רחמנות אויף דיין קינד

דארפסט נאך ארבעטן אלס מיידל", און אזוי ווייטער.

יעדער טאטע און מאמע האט רחמנות אויף זייער קינד, עלטערן ווילן נאר זען דאס בעסטע פאר זייערע קינדער, זיי וועלן טון אלעס אין די וועלט אז די קינדער זאלן זיין צופרידן, אז די קינדער זאלן מצליח זיין אין זייער לעבן און האבן אלעס גוטס וואס זיי דארפן. ווען עס קומט אבער צו חתונה מאכן די קינדער, דעמאלט זענען אסאך עלטערן פארנאכלעסיגט, זיי כאפן נישט ווי וויכטיג דאס קינד דארף עס האבן, ווי וויכטיג דאס איז פאר זייער העלחה אין לעבן.

דער פסוק זאגט (דברים ל"ב, ז) "שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו לך". פארנואס זאלן מיר אנועקגיין פון די מסורה? פארנואס זאלן מיר זיך פירן

האב רחמנות אויף דיין קינד

אנדערש פון אונזערע עלטערן און אור עלטערן?
 ערליכע אידן אין אלע דורות פלעגן אלץ חתונה
 מאכן די קינדער ווי פריער און ווי יונגער.

ספעציעל היינטיגע צייטן ווען די גאס איז אזוי
 ברייט אפן פאר יעדן איינעם, עס איז זייער גרינג
 פאר קינדער צוצוקומען צו דאס ערגסטע וואס עס
 איז נאר פארהאן איבער די גאנצע וועלט. ווי אזוי
 קענען עלטערן שלאפן רואיג אין אזא צייט? דאס
 איז דאך א געפערליכע סכנה פאר די קינדער. מען
 הערט אזויפיל פון קינדער וועלכע פאלן אוועק פון
 אידישן וועג רחמנא ליצלן, עס איז כמעט נישטא א
 משפחה וואס זאל נישט האבן איין קינד אדער
 עטליכע קינדער וועלכע האבן זיך אראפגעגליטשט
 פון וועג און אריינגעפאלן אין שאול תחתית רחמנא
 ליצלן, און קיינער קען זיך נישט איינרעדן אז ער איז

ט האב רחמנות אויף דיין קינד

פארזיכערט אז ביי זיין משפחה וועט דאס קיינמאל
נישט פאסירן. און ווען איין קינד הויבט אן גליטשן,
קען ער נאך מיטשלעפן מיט זיך נאך געשוויסטער
רחמנא ליצלן.

א מענטש וואס האלט די אויגן אָפֿן און האלט
מיט וואס עס טוט זיך ליידער אָפֿ היינט אויף דער
וועלט, ער באַגראַבט נישט זיין קאפּ אין זאָמֶד זיך
איינצורעדן אז אַלעס איז פֿיין און וואויל און עס
זענען נישט דא קיין פֿראַבלעמען, וואלט ער דאך
געדאַרפֿט אַרומגיין טאג און נאַכט נאר מיט איין
מחשבה: "ווי אזוי קען איך חתונה מאַכן מיינע
קינדער ווי שְנַעלֶער? ווי אזוי קען איך טרעפֿן אַ
גוטע שידוך פֿאַר זיי ווי שְנַעלֶער? דאס איז דאך די
איינציגסטע וועג ווי אזוי איך קען ראטעווען מיינע
קינדער!"

האב רחמנות אויף דיין קינד

י

ב.

לאמיר אביסל צונעמען און באטראכטן פון דער
נאנט עטליכע גאנגבארע תירוצים מיט וואס
עלטערן באנוצן זיך צו פארענטפערן זייער
אויפפירונג קעגן זייערע קינדער, זיי נישט חתונה צו
מאכן ווי שנעלער.

א) "מיין קינד איז נאך זייער יונג, פארן וואס זאל
איך אים פארדרייען דעם קאפ מיט שידוכים?
פארן וואס זאל איך אזוי שנעל ארויפלייגן אזא
שווערע עול אויף זיינע יונגע פלייצעס?"

דאס איז א תירוץ וואס מען הערט פון גאר אסאך
עלטערן, און עס הערט זיך אויבנאויף זייער גוט,
פארן וואס טאקע זאל מען באמוטשען די קינדער
אזוי יונג?

יא האב רחמנות אויף דיין קינד

דאס איז אַ אָבער אַ פֿשוּטער ליגנט. עָלטערן וואס זוכן טאָקע די טובה פון זייער קינד דארפן וויסן דעם אַמת אז די בעסטע זאך פאַר'ן קינד איז חתונה צו האָבן ווי פֿריער. עס איז אַזא שווערע וועלט היינט צו טאָגס, קינדער זענען יעדע רגע אין אַ סכנה נישט צו פאַרכאַפט ווערן אין פֿראַבלעמען פון וואס זיי וועלן זיך נישט קענען ארויסזען זייער גאַנץ לעבן, און די בעסטע זאך פאַר זיי איז צו טרעפן אַ שידוך, צו חתונה האָבן, און זיך שטעלן אויף די אייגענע פיס.

דאס ווארטן נאך עטליכע יאר, וועט נישט העלפן אז דער בחור אָדער מיידל זאל ווערן מער רייף חתונה צו האָבן. פאַרקערט, דאס זיך ארוםדרייען אזויפיל יארן פאַר די חתונה פֿרענגט נאָר אַן פֿראַבלעמען וואס שטערן נאך מער די

האב רחמנות אויף דיין קינד

קינדער פון זיך קענען אן עצה געבן נאך די חתונה. זיי פאלן אריין אין שלעכטע און שמוציגע זאכן וועלכע רייסן אויס דעם מח, און דאס שטערט זיי נאכדעם זייער שטארק אין לעבן. ווען זיי האבן חתונה יונגערהייט, מיט א ריינעם און קלארן מח, וועלן זיי פיל גרינגער און בעסער זיך מסדר זיין נאך די חתונה אויפן בעסטן פארנעם.

חז"ל זאגן (סנהדרין ע"ו): "המדריך בנזיו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר וידעת כי שלום אהלך". ווער עס ציט אויף זיינע קינדער און פירט זיי אויפן ריכטיגן וועג, און ער מאכט זיי חתונה פרי און באצייטנס, אויף אזא מענטש זאגט דער פסוק אז עס איז דא שלום און פרידן אין זיין הויז. ווען די קינדער האבן חתונה יונג, שפארט מען זיך איין אסאך צרות און עגמת

יג האב רחֲמָנוּת אויף דיין קינד

נפֿש סײ פֿאר די קינדער און סײ פֿאר די עלטערן. די
הויז בלייבט רואיג און געשמאק, פֿרייליך און
צופרידן. נאך זאגן חז"ל (פֿסחים קי"ג) "בתך בגרה,
שחרר עבדך ותן לה" - ווען דיין טאכטער וואקסט
אויף, זאלסטו באפרייען דיין קנעכט און איר חתונה
מאכן מיט אים. דאס מיינט אז ווי נאר די מיידל
וואקסט אויף, דארף מען גלייך טרעפן פאר א
שידוך און איר חתונה מאכן, און אויב טרעפט מען
נישט גלייך א שידוך, זאל מען אפילו באפרייען
דעם קנעכט אז ער זאל חתונה האבן מיט איר, ווייל
דאס איז די גרעסטע און בעסטע טובה וואס מען
קען טון פאר איר. חז"ל דערציילן (קדושין כ"ט:) אז
רב חסדא האט זיך אויפגעטון און געזאגט: "דאס
וואס איך בין גרעסער פון מיינע חברים, איך האב
מער מצליח געווען פון זיי, איז ווייל איך האב
חתונה געהאט ביי די זעכצן יאר. און ווען איך

האב רחמנות אויף דיין קינד

וואלט חתונה געהאט ביי די פערצן יאר, וואלט אײך געווען נאך גרעסער, אײך וואלט בכלל נישט מורא געהאט פונעם יצור הרע". זעט מען וואסערע טובה עס איז פאר די קינדער, ווי גוט עס איז פאר זיי, ווען מען מאכט זיי חתונה ווי שגעלער.

נאך מער אינטערעסאנט זעט מען, אז דער תירוץ - אז די קינדער זענען נאך צו יונג - קען מען הערן אויך פון עלטערן וואס זייערע קינדער זענען שוין איבער די צוואנציג. וואס אויף דעם זאגן שוין די חז"ל (קדושין כ"ט:) אז איינער וואס איז אריבער די צוואנציג יאר און ער האט נאכנישט חתונה געהאט, וועט ער זיין גאנץ לעבן האבן הרהורי עבירה, ער וועט טראכטן פון עבירות רחמנא ליצילן. און דאס איז נישט קיין פשוטע זאך, חז"ל זאגן (יומא כ"ט:) "הרהורי עבירה קשים מעבירה", דאס טראכטן פון

עבירות איז נאך ערגער פון די עבירה אליין. און דאס קומט פון דעם וואס ער האט נישט חתונה געהאט פאר אזוי לאנג, און דאס האט געמאכט אז ער זאל טראכטן פון עבירות, און אזוי ווי ער האט זיך שוין צוגעוואוינט פאר אזויפיל יארן צו ליגן אין די שלעכטע זאכן, צו טראכטן פון עבירות, ווערט דאס שוין ביי אים ווי א נאטור און עס איז אים שוין זייער שווער זיך ארויסצודרייען דערפון, נאר אויב ער וועט אמת'דיג תשובה טון.

דעריבער דארפן עלטערן וויסן אז דאס איז א פאלשע רחמנות, דאס איז בכלל נישט קיין טובה פאר די קינדער אז מען לאזט זיי זיך עלטערן. פארקערט, די גרעסטע טובה פאר זיי איז ווען מען מאכט זיי חתונה ווי שנעלער און ווי יונגער.

(ב) "אויף האב אזוי שטארק ליב מיינע קינדער, און אויף וויל זיי נישט אנועקשיקן פון מיר אזוי שנעל. אויף וויל אז זיי זאלן בלייבן אביסל מיט מיר אין מיינן הויז פאר נאך עטליכע יאר"

דאס איז אויף א תירוץ וואס מען קען הערן פון טייל עלטערן. דאס איז אבער אויף א טעות, אזעלכע עלטערן האבן זיך אליין ליב, זיי האבן נישט ליב די קינדער. ווען זיי וואלטן ליב געהאט די קינדער, וואלטן זיי נאר געקוקט אויף די טובה פון די קינדער, וואס עס איז די בעסטע פאר די קינדער. זיי וואלטן נישט געקוקט אויף די אייגענע הנאה אז עס שמעקט זיי צו האלטן די קינדער לענגער אינדערהיים.

אויף אזא סארט ליבשאפט זאגט דער פסוק (איכה ד, י) "ידי נשים רחמניות בשלוו ילדיהן" -

יז האב רחִמָנוּת אויף דיין קינד

רחִמָנוּת'דיגע פֿרויען האָבן מיט די אייגענע הענט אָפּגעקאכט זייערע קינדער. דאס איז נישט קיין ליבשאפט, דאס איז נאר אַכזריות. מען לאזט די קינדער זיך פֿראטן און פֿרענען אין זייערע עבירות און אין זייערע פֿראבלעמען, מיט דעם פֿאלשן אויסרייד אז מען האט זיי זייער ליב.

אַ טאטע און מאמע וואס האָבן אַמת'דיג ליב זייער קינד, וועלן טון אַלעס וואס מעגליך זיי חתונה צו מאכן די פֿריעסטע וואס מעגליך. און מיט דעם וועלן זיי ווייזן פֿאר די קינדער אז מען האט זיי טאקע זייער ליב און דעריבער שטרענגט מען זיך אָן אזוי שטארק זיי חתונה צו מאכן ווי פֿריער. און דאן וועט מקוים ווערן דער פֿסוק (משלי כ"ז, י"ט) "כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם", די קינדער וועלן

האב רחמנות אויף דיין קינד

אויף אַמט'דיג ליב האבן די עֶלְטֶערן, זעענדיג ווי שטארק איבערגעבן זיי זענען פאר זיי.

ג) "עס קאסט אזויפיל געלט חתונה צו מאכן, און איך האב נישט דאס געלט. ווי אזוי קען איך אפילו טראכטן פון א שידוך טון, אין די צייט וואס איך ווייס אז איך האב נישט דאס געלט פאר דעם"

דאס איז זייער א גוטע קשׂיא: "פון וואו נעם איך דאס געלט חתונה צו מאכן?". עס איז אבער דא נאך פיל שטערקערע קשׂיות; ווער זאגט אז מען מוז חתונה מאכן אויף די טייערסטע וועג? ווער זאגט אז מען מוז זיך אויפרייסן און ווייזן פאר די גאנצע שטאט וואסערע טייערע און שיינע חתונה מען האט אהערגעשטעלט? ווער זאגט אז מען מוז מאכן אזא גרויסע חתונה און לאדענען די גאנצע שטאט? ווער זאגט אז מען מוז איינקויפן טייערע מתנות?

יט האב רחמנות אויף דיין קינד

ווער זאגט אז מען דארף אויסגעבן אזויפיל געלט פאר ווייטיגע נארישקייטן און איבריגע זאכן בלויז ווייל דאס וועט ברענגען מער פבוד? ווער זאגט אז מען מוז מאכן די חתונה אין א טייערע זאל? ווער זאגט אז א חתונה דארף קאסטן אזויפיל געלט?

מען קען מאכן א באשיידענע און שפארזאמע חתונה, אין א פשוטע זאל, אן קיין טייערע אויסגאבן. מיט אביסל שכל קען מען זיך שפארן אזויפיל געלט, מען קען אזויפיל אראפשניידן פון די הוצאות וואס עס איז היינט איינגעפירט ביי חתונות. און אויף דעם וועג קען מען רואיג חתונה מאכן די קינדער אן קיין דאגות, און די קינדער מיט די עלטערן צוגלייך וועלן זיך מחיה זיין, און נישט דארפן ווערן פארזינקען אין שווערע חובות.

אפילו דער וואס האט יא דאס געלט צו מאכן א
 רייכע טייערע חתונה, איז אויך א נארישקייט
 אויסצוגעבן אזויפיל געלט אויף די חתונה. עס
 לוינט זיך ענדערש צו מאכן א באשיידענע חתונה,
 אויף די מערסטע פשוט'סטע וועג. און די געלט
 וואס מען האט זיך איינגעשפארט ביי די חתונה,
 זאל מען ענדערש געבן פאר דעם פרישן פאר-פאלק
 אז זיי זאלן זיך קענען שטעלן אויף די פיס און
 אנהויבן זייער נייער לעבן אינאיינעם מיט א
 רואיגקייט, וויסנדיג אז זיי האבן פרנסה פאר א
 שטיק צייט.

דאס איז א שוואכער תירוץ. דאס חתונה מאכן
 רייך און טייער איז בלויז פאר פאר און פאר וואס
 וועט יענער זאגן. אויב וויל מען אמת'דיג די טובה
 פון די קינדער, וועט מען נישט ווארטן אזוי לאנג,

האב רחמנות אויף דיין קינד כא

נאר שגעל א שידוך טון, און מאכן די חתונה אויף
א ביליגע וועג.

(ד) "אויף קען נישט טרעפן א פאסיגער שידוך
פאר מיין קינד. מען טראגט מיר אן שידוכים, אבער
קיין איינס פון זיי זעט נישט אויס גענוג פאסיג פאר
אונזער משפחה"

דאס איז א תירוץ וואס מען הערט פון רוב
עלטערן, זיי ווילן זייער שטארק חתונה מאכן די
קינדער, וואס קענען זיי אבער טון אז עס קומט
נישט אונטער עפעס א גוטער שידוך? מען טראגט
נישט אן עפעס א ריכטיגער לייטישער שידוך וואס
זאל זיין שיין און פאסיג.

די פראגע איז נאר פאר וועמען איז דער שידוך
נישט גענוג פאסיג? פאר וועמען איז דער שידוך
נישט גענוג לייטיש? איז דאס טאקע פאר דעם

האב רחמנות אויף דיין קינד

בַּחור אָדער מײַדל? אָדער איז עס נישט גענוג פּאַסיג פּאַר די עֶלְטערן וועלכע וועלן זיך נישט קענען אויפֿטוען אז זיי האָבן געטוען אַ געוואלדיגע 'פּאַמפּע' שידוך, וואס יעדער וועט רעדן דערפֿון?

געווענליך איז דער אַמת די צווייטע וועג, די עֶלְטערן קוקן נאַר אויף זייער אייגענע כּבוד און הנאה, און כּאַטש וואס די קינדער ווילן שוין אזוי שטאַרק חתונה האָבן, און זיי זענען נישט דוקא אינטערעסירט צו פּאַקומען אַ שיינע יחוס, מיט אַ שיינע נאַמען, און דאס גלייכן, וועלן די עֶלְטערן אָפּער ווארטן און ווארטן, און אויפהאַלטן די קינדער פאַר לאנגע יאָרן, ביז זיי וועלן אפּירקראַצן עפּעס אַ שיינע שידוך וואס וועט פּרענגען פּיל כּבוד און שעצונג פאַר זיי, זיי וועלן זיך קענען אויפֿטון פאַר זייערע חברים און פּאַמיליע אז זיי האָבן געטון

כג האב רח־מנות אויף דיין קינד

אַזא שיינע שידוך; און אין די זעלבע צייט פֿרעגלען זיך די קינדער אין עבירות, זיי זענען פול מיט צער און יסורים, ווייל זיי וואלטן גערן געקענט באשטיין צו נעמען סיי וועלכע נארמאלע שידוך, אפילו ווען עס איז נישט אַזא שיינע נאמען און מכוּב־יגע משפּחה.

חז"ל זאגן (יבמות ס"ג.) "נחית דרגא ונתיב אתתא", גיי אראפ א טרעפל און טרעף א שידוך. עלטערן האלטן אז זיי זענען א שיינע נארמאלע משפּחה מיט א שיינע יחוס, אלעס קלאפט ביי זיי זייער גוט, און דעריבער ווילן זיי זיך נישט אראפלאזן צו נעמען א שידוך וואס פאסט נישט פאר זיי. ווען א מענטש זאל אבער קוקן מיט אן אמת אויג, ער זאל זיך אריינקוקן אין שפיגל און זיך גוט באטראכטן צו זען און וויסן דעם אמת ווער ער

איז, און וואסערע משפחה ער האט, דאן וואלט ער זיך נישט אזוי געוועלט ביי שידוכים. פארקערט, ער וואלט זיך געפרייט צו הערן אז עס איז דא איינער וואס וויל זיך משדך זיין מיט אים. "יענער איז מסכים זיך משדך זיין מיט מיר? ! איך ווייס דאך יא דעם אמת ווער איך בין, און אויב יענער איז מסכים זיך משדך צו זיין מיט מיר, וועל איך זיכער מסכים זיין צו דעם".

דאס איז ווען א מענטש לאזט זיך נישט נארן, דאס איז נאר פון דעם וואס ער רעדט זיך נישט איין אז ער איז עפעס אזוי ספעציעל און געלונגען. אבער אפילו דעמאלט זאגן אונז חז"ל אז מיר זאלן אראפגיין נאך א טרעפל נידריגער, אויב האלסטו שוין ביי דעם אז דו ווייסט אז דו ביזט גארנישט, זאלסטו אראפגיין נאך א טרעפל און וויסן אז דו

האב רחמנות אויף דיין קינד כה

ביזט גארנישט שפגארנישט... און דעמאלט וועסטו זייער גרינג און שנעל טרעפן א שידוך פאר דייןע קינדער.

ווען מען רופט זיך אן אַנצוטראגן א שידוך, וועסטו זיך נאכפּרעגן און פּאקוקן די זאך מיט א פּאַרגרעסערונג גלאז, דו וועסט זיכער מאכן אז יענע משפּחה טויגט טאקע, און אז עס פּאַסט זיך מ'שדך צו זיין מיט זיי. און אויב וועסטו הערן נאר איין פּעלער אין יענע משפּחה, וועסטו שוין גלייך אפּזאגן און נישט וועלן הערן ווייטער דערפון. און דו כאפּסט נישט אז דו האסט אויף פּעלערן, און פּאַרוואס זאל א צווייטער וועלן זיך מ'שדך זיין מיט דיר? יעדער מענטש האט פּעלערן, נאר די נאטור פונעם מענטש איז אז ער זעט נאר יענעמ'ס פּעלערן און נישט די אייגענע.

לאמיר אַוועקלייגן די גאַנזע און פֿבוּד אין אַ זייט, און זיך פֿאַראַינטערעסירן נאר אין די טובה פֿון די קינדער. און אויב הערט מען פֿון אַ שידוך וואס דער פֿחור אָדער מיידל זעען אויס צו זיין וואויל און גוט, וועלן מיר טון דעם שידוך אַפֿילו אויב די פֿאַמיליע אַרום און אַרום איז נישט אַזוי מורא'דיג, און מיר וועלן זיך נישט קענען אויפֿטון מיט דעם געלונגענעם שידוך; מיר וועלן זיך אַפֿער יא קענען אויפֿטון פֿאַר'ן אייבערשטן אז מיר האָבן געטון וואס איז ריכטיג, מיר האָבן געהאלפֿן און געראטעוועט אונזערע קינדער.

(ה) "מיין פֿחור איז נאך זייער יונג, ער האט נאכנישט אַריינגעכאַפֿט צו לערנען אַזויפֿיל. ער דאַרף נאך זיצן אין ישיבה און לערנען די הייליגע תּוֹרָה. אויב וועל איך אים יעצט חתונה מאַכן, וועל

האב רחמנות אויף דיין קינד כז

איך מיט דעם צוכאפן זיינע שיינע בַּחור'ישע יארן
ווען ער קען זיך משלים זיין אין לימוד התורה”

דאס איז שוין דער פֿרוּמער יֶצֶר הָרַע, ער קומט
גאר מיט אַ פֿרוּמקייט און ערליכקייט, אַז דער בַּחור
דארף נאך זיצן עטליכע יאר אין ישיבה זיך משלים
צו זיין מיט די הייליגע תורה.

די הייליגע חז"ל האבן אָבער פֿאַרשטאַנען
בַּעסער פון אונז, חז"ל זאָגן (קדושין כ"ט): "ישא אשה
ואחר כך ילמד תורה", נאך זאָגן חז"ל (פסחים ק"ב):
"מצוה וגוף טהור נושא אשה ולו בנים". אין תורה
קען מען זיך משלים זיין אויף נאך די חתונה.
פֿאַרקערט, נאך די חתונה, ווען דער בַּחור קען שוין
האבן אַ ריינעם מח, וועט ער מער מצליח זיין אין
די הייליגע תורה.

האב רחמנות אויף דיין קינד

די וועלט זאגט "שערי תירוצים לא ננעלו", עס זענען דא איבערגענוג תירוצים וואס עלטערן פארענטפערן זיך פארן וואס זיי לאזן די קינדער זיך עלטערן. מיר האבן דא אויסגערעכנט עטליכע תירוצים, די ליסטע גייט אבער נאך פיל ווייטער. דער אמת איז אז די עלטערן וועלכע האבן רחמנות אויף די קינדער און מיינען אמת'דיג נאר די טובה פון די קינדער, וועלן זיי נישט זוכן קיין שום תירוצים, נאר וועלן פרובירן מיט אלע כוחות חתונה צו מאכן די קינדער ווי שנעלער. ווידער די עלטערן וועלכע טראכטן מער פון זייער אייגענע גאָה און כבוד, זיי וועלן שוין טרעפן גענוג תירוצים פון אונטער דער ערד פארן וואס זיי זענען גערעכט, ווי זיי מיינען כלומר'שט נאר דאס גוטס פון די קינדער, אין די צייט וואס די קינדער ווערן

עלטער און עלטער און חלשין שוין חתונה צו האבן
פאר אזוי לאנג.

ג.

אין ספר תנא דבי אליהו (רבה, פרק י"ח) ווערט
געברענגט אז עס איז אמאל געווען א כהן וואס איז
געווען גאר אן ערליכער איד, ער פלעגט טון פיל
מצות און מעשים טובים באהאלטענערהייט. ער
האט געהאט צען קינדער, זעקס זין און פיר
טעכטער, און יעדן טאג פלעגט ער זיך
אויסשטרעקן אויף דער ערד און שרייען און וויינען
צום אייבערשטן אז זיינע קינדער זאלן זיין
אמת'דיגע ערליכע אידן, קיינער פון זיי זאל נישט
אריינפאלן חס ושלום אין עבירות און אין מיאוסע
זאכן. ער פלעגט אסאך וויינען צום אייבערשטן און
בעטן דעם אייבערשטן אז זיינע קינדער זאלן

האב רח־מנות אויף דיין קינד

מַצְלִיחַ זיין אין לְעֵבֶן, און נישט אַוועקגיין פונעם
אייבערשטן קיינמאל.

עס איז נישט אַריבער־געגאַנגען מער פון עטליכע
יאר און דער אייבערשטער האט געהאלפן אז עזרא
הסופר האט צוריק אַרויפֿגעברענגט די אידן פון
בָּבֶל קיין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. דער פֿהן איז אויף
מיטגעגאַנגען, און ער איז נישט אַוועק פון דער
וועלט איידער ער האט זוכה געווען צו זען זיינע
קינדער און אייניקלעך וואס זענען געווארן פֿהנים
גדולים און יונגע פֿהנים ביז פופציג יאר, און אויף
אים זאגט דעם פֿסוק (תהלים ל"ז, ג-ד) "בִּטַח בַּה'
וַעֲשֵׂה טוֹב שָׁכֵן אָרֶץ וְרַעֲיָה אֱמוּנָה, וְהִתְעַנַּג עַל ה'
וַיִּתֵּן לָהּ מִשָּׂאֵלֶת לְבָבָהּ".

זעט מען פון דעם ווי ווייט עלטערן דארפן זיך
זאַרְגֵן פאר זייערע קינדער, ווי שטאַרק זיי דארפן

האב רחֲמָנוֹת אויף דיין קינד לא

מתפלל זיין און בעטן דעם אייבערשטן פאר די
הצלחה פון די קינדער; און ווי ווייט עס העלפט די
הארציגע תפלות פון די עלטערן וואס בעטן פאר
זייערע קינדער, דורך די תפלות זענען זיי זוכה צו
זען פיל אידיש נחת פון אלע קינדער און איניקלעך.

מען קען נישט ערווארטן צו זען נחת פון די
קינדער אויב טוט מען גארנישט דערצו, און
ספעציעל ווען די קינדער וואקסן אויף, דארפן די
עלטערן זען זיי חתונה צו מאכן ווי פריער, צו טון
אלעס וואס זיי קענען צו זוכן א גוטע שידוך פאר
זייערע קינדער. און דערנוייל דארפן זיי בארואיגן
די קינדער, זיי דארפן פארזיכערן פאר די קינדער אז
מען זארגט זיך פאר זיי. אז די קינדער זאלן זיין
רואיג און וויסן אז די עלטערן ארבעטן פאר זיי, און

זיי וועלן נישט רוען ביז ווען זיי וועלן זוכה זיין צו
ברעכן טעלער בקרוב.

אזוי האט מען זיך אייביג געפירט ביי אידן, ווי
נאר די קינדער זענען אביסל אונטערגעוואקסן האט
מען גלייך געזוכט פאר זיי שידוכים. עס קיינמאל
נישט געווען אזא זאך ביי אידן צו זאגן: "איך הער
נישט אויס קיין שידוכים פאר די אכצן", און דאס
גלייכן, אז מען זאל באשטימען א געוויסע עלטער
וואס פאר דעם וויל מען נישט אויסהערן קיין
שידוכים. עלטערן האבן אלעמאל געוואלט חתונה
מאכן די קינדער ווי שנעלער, ווייל דאס איז די
גרעסטע טובה פאר די קינדער. היינטיגע צייטן איז
געווארן א גייע זאך אז מען יאגט זיך נישט, מען
זוכט נישט חתונה צו מאכן די קינדער אזוי שנעל,
מען וועט ענדערש ווארטן נאך א שטיק צייט. און

האב רחמנות אויף דיין קינד

לג

דער אמת איז אז היינטיגע צייטן איז דאס נאך פיל מער וויכטיגער פאר די קינדער ווי אמאל.

חז"ל זאגן (במדבר רבה, פרשת נשא, פרק י"א, סימן י"ג) "יברכה ה' בכנים, וישמרך בכנות, מלמד שהפנות צריכות שמירה", נאך זאגן חז"ל (סנהדרין ק:) "בת לאביה מטמונת שוא, מפחדה לא ישן בלילה, בקטנותה שמה תתפתה, בנערותה שמה תזנה, בגרה שמה לא תנשא". עלטערן דארפן זייער אכטונג געבן אויף די טעכטער, ווייל אויב דערמאנט מען זיך צו שפעט, קען מען שוין נישט אייביג צוריק דרייען דעם זייגער, אויב זיי זענען שוין אריינגעפאלן חס ושלום אין שלעכטע זאכן. און די זעלבע איז מיט די בחורים, אויב מען געבט זיך נישט אפ מיט זיי און מען מאכט זיי נישט חתונה באצייטנס, איז ליידער דא היינט אזויפיל שלעכטע

זאכן אין וואס זיי קענען אריינפאלן רחמנא ליצלן,
רחמנא לישזבן.

אין די היינטיגע צייטן, ווען די וועלט איז אזוי
אפן פאר יעדן איינעם, עס פאלן ליידער אַוועק
גרויסע שטיקער פון פֿלל ישראל, זיצן אזויפיל
חכמים ונבונים און טראכטן אלע סארט עצות ווי
אזוי מען קען ראטעווען די יוגנט, און זיי כאפן
נישט אז די איינציגסטע עצה זיי צו ראטעווען איז
נאר דורך דעם וואס מען וועט קומען צום שכל און
אנהויבן חתונה צו מאכן די קינדער יונגערהייט,
נאך איידער זיי פאלן אריין אין שלעכטע זאכן, און
אויף דעם וועג וועט מען ראטעווען גאנץ פֿלל
ישראל. מען קען אפער נישט ווארטן ביז יעדער
וועט זיך אויפֿוועקן און זען אז דאס איז די
איינציגסטע וועג צו העלפֿן און ראטעווען די

הָאָב רַחֲמָנוּת אוֹיף דײַן קײַנד לה

קײַנדער, דערנױל דאָרף יעדער טאָטע זײַן קלוג פֿאַר זײַך, און זען חתונה צו מאַכן זײַנע קײַנדער ווי פֿריער, און דאן וועט ער שׂעפֿן פֿיל אײַדיש גַּחַת פֿון זײַ, עס וועט מִקוּזִים ווערן בײַ אים דער פֿסוק (תהלים קכ״ח, ג) "בְּנִיף פִּשְׁתְּלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנָךְ", ער וועט זוכה זײַן צו קײַנדער און אײַניקלעך אַמֶּת־דִּיגֶע עֶרְלִיכֶע אִידן.

דער אַמֶּת איז אז עס ווערט געפֿסק׳נט אין שְׁלַחַן עֶרְוֶף (עײַן יוֹרָה דַּעָה, סִימָן ר״מ, סְעִיף כ״ה, בְּדַבְרֵי הַרַמְ״א) אז ווען קײַנדער זעען אז די עֶלְטֶערן ווילן זײַ נישט חתונה מאַכן, דאָרפֿן זײַ אַלײַן זײַך טרעפֿן אַ שִׁדוּף. און נאָך מֶער ווערט געפֿסק׳נט אז אויב דאס קײַנד טרעפֿט אַ גוטע שִׁדוּף, און די עֶלְטֶערן זענען נישט מִסְכִּים דערצו, מֶעג ער טון דעם שִׁדוּף אַפִּילוּ אָן רְשׁוּת פֿון די עֶלְטֶערן. און נאָכדערצו ווען די

קינדער ווייסן ביי זיך אז ווי לענגער זיי האבן נאכנישט חתונה געהאט, אלץ מער פאלן זיי אריין אין ביטערע עבירות, איז זיכער אז זיי מעגן זיך אליין זוכן א שידוך און זיך חתונה מאכן אליין לויט זייער פארשטאנד. דאס איז אבער נישט די לבתחילה דיגער וועג, די קינדער ווילן דאס נישט טון, אבער אזוי ווי די בלוט ברענט אין זיי, זיי שפירן ווי זיי גייען אראפ פון זינען ווייל זיי האבן נאכנישט חתונה געהאט, עס גייט אויף זיי אריבער אזויפיל שוועריקייטן און זיי שעמען זיך דאס צו דערציילן פאר זייערע עלטערן, דעריבער קלאפט דאס אויס אויף אזא וועג אז די קינדער הויבן אן ווערן חוצפה'דיג קעגן די עלטערן. און דאס דארפן די עלטערן גוט וויסן און פארשטיין, אז די קינדער זענען בכלל נישט שלעכט, זיי דארפן פשוט חתונה האבן און דאן וועלן זיי ווערן בארואיגט און

לז האב רחמנות אויף דיין קינד

באַזעסן, און די עלטערן וועלן זען אַסאך אידיש
נחת פון זיי.

אין די צייטן פון רבי נתן איז געווען אַ בחור וואס
פֿלעגט מאַכן אַסאך צרות און ממש איבערדרייען די
שטאַט, מען האט זיך נישט געקענט קיין עצה געבן
מיט אים. ער פֿלעגט זיך אַריינכאַפֿן אין די שטאַלן
פון די בַּהמות און צוזאַמבינדען וויידלעך, ער
פֿלעגט עפֿענען די טירן און לאַזן די בַּהמות
אַנטלויפֿן, ביינאַכט פֿלעגט ער אַעברעכֿן
פֿענסטערס, און אַזוי ווייטער איז ער געווען זייער
ווילד און אַנגעמאַכט גרויסע צרות פֿאַר יעדן.

פֿאַרשטייט זיך אַז זיינע עלטערן האָבן די
מערסטע געליטן פון אים, און דער טאַטע איז
געקומען צו רבי נתן זיך אויסצורעדן זיין האַרץ אַז

ער קען שוין מער נישט אויסהאלטן פון דעם בחור
וואס מאכט אים אן אזויפיל צרות.

האט רבי נתן אים געזאגט מיט א פשטות: "מאך
אים חתונה וועט ער זיך בארואיגן און עס וועט
אלעס זיין גוט". דער טאטע האט געפאלגט און
גלייך געזוכט א שידוך פאר זיין בחור און אים
חתונה געמאכט, און נאך די חתונה איז ער איז
געווארן אן אנדערער מענטש אינגאנצן, ער איז
געווארן א פיינער אינגערמאן, און דער טאטע האט
געהאט פיל נחת פון אים.

ד.

מען קען אמאל הערן פון עלטערן וואס
פארענטפערן זיך מיט א כלומר'שטע שטארקע
אמונה: "נאר דער אייבערשטער מאכט שידוכים,
מיר האבן זיך גארנישט וואס אריינצומישן אין דעם,

ווען עס וועט קומען די ריכטיגע מינוט וועט שוין דער אייבערשטער אונטערשיקן א גוטער שידוך, מיר האבן זיך גארנישט וואס צו זאגן."

דאס איז אבער בכלל נישט וואס דער אייבערשטער וויל, דער אייבערשטער האט באפוילן אז א טאטע דארף חתונה מאכן זיינע קינדער, ער איז מחויב זיך מוסר נפש צו זיין צו זוכן א גוטער שידוך פאר זיינע בחורים, און טרעפן גוטע בחורים פאר זיינע מיידלעך. מען קען זיך נישט ארויסדרייען פון דעם פליכט און זאגן אז דער אייבערשטער וועט שוין העלפן, ווייל דער אייבערשטער אליין איז דער וואס האט געהייסן און ער וויל אז מיר זאלן טון אלעס וואס מיר קענען צו חתונה מאכן די קינדער.

האב רחמנות אויף דיין קינד

דערנאך קומט דער צווייטער תירוץ אז מען זוכט
 דוקא דעם בעסטן שידוך פון די גאנצע וועלט,
 עפעס אזא סארט שידוך מיט אלע מעלות אויף דער
 וועלט, אזוינס וואס איז נאכנישט געבוירן געווארן
 און וועט קיינמאל נישט זיין, און מיט דעם
 בארואיגט מען זיך אז ווי לאנג עס איז נאכנישט
 אונטערגעקומען דער מעכטיגער שידוך, קען מען
 זיין רואיג אז מען האט נאכנישט געטראפן די
 באשערטע.

ווען מען זוכט אזא סארט שידוך, וועט מען
 בלייבן ביים זוכן... מען זוכט א בחור א גרויסער
 למדן, וואס וועט בלייבן זיצן און לערנען, מען זוכט
 א מיידל וואס פארשטייט אן עסק און זי וועט קענען
 ארבעטן און פארדינען שייך אז דער מאן זאל קענען
 בלייבן זיצן און לערנען. דאס איז אפער זייער נישט

מא האב רחִמָּנוּת אויף דיין קינד

אויסגעהאלטן, דער עיקר וואס מען דארף קוקן
ביים זוכן א שידוך איז נאר אויף גוטע און פיינע
מדות, א וואילער בחור און א וואילע מיידל
וועלכע טשעפען נישט א צווייטן און האבן דרף
אָרץ און מדות טובות, ווייל אין דעם איז שוין אלעס
אריינגערעכנט, אויב האט מען גוטע מדות, האט
מען אלעס.

מען דערציילט אז עס איז אמאל געווען א איד
וואס האט געזוכט א שידוך פאר זיין טאכטער, ער
האט זיך נאכגעפֿרעגט אויף די בחורים אין ישיבה,
און ער האט אויסגעקליבן דעם בעסטן בחור, א
בחור א מתמיד עצום וואס האט געקענט זיצן און
לערנען צוועלף אדער פֿערצן שעה א טאג אן
אויפהער, ממש א בחור א מצויגן וואס מען טרעפט
נישט.

מב האב רחמנות אויף דיין קינד

ווען עס איז אָבער געקומען נאָך די חתונה האט זיך אַרויסגעשטעלט אַז דער בַחור איז אַ געפֿערליכער פֿרא אָדם, ער האט זיך זייער אַסאָך געקריגט אינדערהיים, און אַפֿילו געהויבן הענט אויף, און דער טאטע איז געווען זייער צעבראָכן פֿון דעם.

איז ער געלאָפֿן צו אַן ערליכער איד און זיך אויסגעערעדט דאס הארץ פֿאר אים אַז ער איז דא אַריינגעפֿאלן אין אַ ביטערע פֿלאַנטער, ער האט אויסגעקליבן דעם בעסטן בַחור וואס האט געלערנט די פֿלייסיגסטע אין ישיבה, און דא איז ער אַריינגעפֿאלן מיט אַזאַ פֿרא אָדם וואס פֿירט זיך נישט אויף ווי אַ מענטש, זו תּוֹרָה וְזו שְׂכָרָה?

האט אים דער ערליכער איד געענטפֿערט: "די תּוֹרָה וואס ער האט געלערנט איז טאקע זייער

מג האב רחמנות אויף דייך קינד

חשוב און טייער, דאס איז אָפּער נאַכנישט גענוג,
מען דארף אויך האָבן גוטע מדות, און דאס האט
זיך דער בַּחור נאַכנישט אויסגעלערנט. זייענדיג אין
ישיבה האט ער נישט געהאט צוטון מיט קיינעם
נאר מיט זיין סטענדער... אויפ'ן סטענדער האט ער
געלערנט, אויפ'ן סטענדער האט ער אויסגעגעבן
זיינע געפילן, ווען ער האט נישט פארשטאנען א
שטיקל גמרא האט ער געהאקט אויפ'ן סטענדער,
און ווען ער האט זיך אויפגערגט האט ער
אראפגעווארפן דעם סטענדער, ער האט זיך נישט
געדארפט אויסקומען מיט קיינעם נאר מיט'ן
סטענדער, און ער האט זיך קיינמאל נישט
אויסגעלערנט ווי אזוי צו האנדלען מיט מענטשן".
און דער ערליכער איד האט אויסגעפירט: "איך
וואלט נישט געראטן אז זיי זאלן זיך גט'ן נאר מען
זאל טרעפן א קלוגן איד וואס זאל אויסלערנען פאר

האב רחמנות אויף דיין קינד

דעם אינגערמאן הלכות דרך ארץ אז ער זאל וויסן
ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט מענטשן.

עס זענען דא אסאך בחורים וואס זיצן און
לערנען פלייסיג אין ישיבה, און ווען עס קומט נאך
די חתונה ווילן זיי מער נישט עפענען א אידיש ספר.
און אזוי איז דא אויך פארקערט, א בחור וואס האט
נישט געלערנט אזוי פלייסיג פאר די חתונה, און
נאך די חתונה איז ער זיך שייך מסדר און איז זיך
קובע עתים לתורה, עס גייט אים נישט דורך א טאג
אן לערנען. ווען עס קומט צו זוכן א שידוך פאר די
קינדער טאר מען נישט קוקן אויף קיין שום זאך,
נישט אויף רוחניות און נישט אויף גשמיות. קודם
דארף מען זען חתונה צו מאכן די קינדער, און
נאכדעם וועט זיך שוין אלעס שייך מסדר זיין. אויב
דער אינגערמאן וועט טאקע האלטן דערביי צו זיצן

מה האב רחמנות אויף דיין קינד

און לערנען נאך די חתונה, וועט אים די ווייב שוין שטיין צו די האנט אז ער זאל דאס קענען אויספירן. מען קען אבער נישט אויפהאלטן א שידוך ווייל מען ווארט נאר אויף א בחור א מתמיד וואס זיצט און לערנט.

ה.

א זאטער מענטש וועט קיינמאל נישט פארשטיין א הונגעריגן מענטש. דאס איז דער נאטור פון א מענטש, ווען ער איז אין א צרה, ווען ער געפונט זיך אין א פראבלעם, וועט ער דאס גוט פארשטיין, ער וועט פרובירן זיך ארויסצודרייען פון דעם פראבלעם, און ער וועט פרובירן צו העלפן אויף אנדערע מענטשן וואס האבן דעם פראבלעם. ווי נאר אבער ער דערזעט זיך ארויס פון די צרה, וועט ער גאנץ שנעל פארגעסן דערפון, און ער וועט שוין

נישט קענען פארשטיין א צווייטן וועלכער האט
נאך זא דעם זעלבן פראבלעם.

מען דערציילט אויף א צדיק וואס איז
ארוםגעגאנגען אין די פראסטיגע ווינטער נעכט
צוזאמצוקלייבן נדבות פאר אידן וועלכע האבן
נישט קיין געלט צו קויפן האלץ אָנצואַוואַרימען
זייערע הייזער. איין נאכט האט ער אריינגעקלאפט
צו א איד אן עושר, דער איד איז ארויסגעקומען צום
טיר אין די קאלטע נאכט, און געבעטן דעם צדיק
אריינצוקומען אין די פיינע ווארימע הויז און דארט
וועט ער הערן וואס דער צדיק וויל אים בעטן. דער
צדיק האט זיך אָפּער גע'עקשנ'ט אז ער וויל דוקא
רעדן מיט אים אינדרויסן, און אזוי האט ער אים
אויפֿגעהאלטן פאר א שטיק צייט אינדרויסן ביז
ווען דער עושר האט שוין געשפּירט ווי ער גייט

מז האב רחֲמָנוֹת אויף דיין קינד

אויס פון די שרעקליכע קעלט, און דאן האט אים דער צדיק געזאגט אז ער קלויבט צוזאם נדבות פאר ארימע אידן וועלכע האבן נישט קיין געלט צו קויפן האלץ, און זיי מיט זייערע קינדער ווערן געפרוירן אין די שווערע קעלט.

פארשטייט זיך אז דער עושר האט זיך ווארים אנגערופן מיט גאר א שיינע נדבה, ער האט אבער געוואלט פארשטיין פארנוואס דער צדיק האט דוקא געוואלט רעדן מיט אים נאר אינדרויסן אין די ביטערע קעלט. האט אים דער צדיק ערקלערט אז זיצנדיג אינדערהיים אין א ווארימע שטוב, וואלט ער קיינמאל אין די וועלט נישט געקענט פארשטיין דעם ארימאן וואס פרירט פאר קעלט אין זיין הויז. נאר ווען ער איז געשטאנען אינדרויסן און געשפירט אויף די אייגענע הויט די ציפעדיגע

קעלט, נאר דאן האט ער געקענט האבן אמת'דיג א מיטגעפיל מיט דעם ארימאן.

די זעלבע איז ווען עס קומט צו חתונה מאכן די קינדער. פאר די עלטערן - וועלכע האבן שוין ברויף ה' חתונה געהאט פאר אסאך יארן - איז זייער שווער צו פארשטיין די צער פון זייערע קינדער וועלכע ווילן אויף חתונה האבן. ווען די עלטערן זאלן גוט אריינטראכטן, וועלן זיי זיך דערמאנען אז ווען זיי זענען געווען יונג און האבן געוואוינט ביי זייערע עלטערן, האבן זיי נישט אויסגעהאלטן די צער אז זייערע עלטערן זענען אזוי רואיג און יאגן זיך נישט חתונה זיי צו מאכן. זיי האבן נישט געקענט פארשטיין ווי אזוי זייערע עלטערן זענען אזוי גלייכגילטיג און טוען נישט אלעס וואס מעגליך זיי חתונה צו מאכן. זיי זיצן רואיג מיט די

מט

האב רחמנות אויף דיין קינד

פיס ארויף, זיי ווארטן אויף יחוס, אויף פבוד און געלט, און כאפן נישט ווי די קינדער ווערן פארברענט. אין יענע יארן האבן זיי זיך צוגעזאגט אז ווען זיי וועלן האבן קינדער, וועלן זיי זיך אָנשטרענגען מיט אלע כוחות זיי חתונה צו מאכן ווי פריער, זיי וועלן נישט ארומשלעפן די צייט מיט פוילע תירוצים אז זיי האבן נאכנישט געטראפן די ריכטיגע שידוך, און אז זיי האבן נישט דאס געלט, און אזוי ווייטער.

ווען דער אייבערשטער האט אָפּער געהאלפן אז זיי האבן שוין חתונה געהאט, עס איז שוין אריבערגעלאפן פילע יארן און זיי האבן שוין אויף גרויסע קינדער וועלכע דארפן שוין חתונה האבן, דעמאלט האבן זיי שוין לאנג פארגעסן פון זייער אייגענע צוזאג, יעצט האבן זיי שוין אליין אויף א

ג האב רחמנות אויף דיין קינד

זאק מיט תירוצים פארנוואס זיך נישט צו יאגן חתונה צו מאכן די קינדער, זיי פארשטייען שוין יעצט בעסער, זיי ווייסן שוין אז עס וועט אפשר זיין צו שווער פאר די קינדער צו חתונה האבן אזוי פרי, זיי וועלן זיך נישט קענען אן עצה געבן נאך די חתונה, און אזוי ווייטער און ווייטער.

געדענק וואס דו אליין האסט זיך צוגעזאגט ווען דו ביזט געווען א פחור אדער מיידל. דייע קינדער שפירן יעצט דעם זעלבן צער און נאך פיל מער און שטערקער. לייג אנוועק דיין פבוד און גאנה אין די זייט, ווארף אנוועק אלע נארישע תירוצים, האב רחמנות אויף דיין קינד און מאך אים חתונה ווי פריער!

ווער האט דיר געהייסן מאכן א טייערע חתונה וואס דו קענסט זיך נישט ערלויבן און דעריבער

נא האב רחמנות אויף דיין קינד

שטופסטו עס אפ ווי מער? פארנוואס דארף מען קויפן אזויפיל טייערע מעבל און שטאפיר? פארנוואס דארף מען מאכן טייערע איינלאדענונגען? פארנוואס דארף מען רופן די האלבע שטאט צו די חתונה, אין א טייערע זאל, מיט אלע איבריגע טייערע פארשווענדענישן? פארנוואס דארף מען קויפן טייערע צירונגען און טייערע מתנות?

מען דארף טראכטן און האלטן פאר די אויגן דער עיקר ציל אז די קינדער דארפן חתונה האבן, און מען וויל זען פון זיי אידיש נחת אז זיי זאלן מצליח זיין אין לעבן. די פילע געלט וואס מען געבט אויס אויף די חתונה, איז בעיקר נאר פאר די כבוד פון די עלטערן וואס וועלן זיך שפירן גוט און זיך איינרעדן אז מען וועט זיי שטארק ארויפקוקן

האב רחמנות אויף דיין קינד

צוליב דעם. ווען עס גייט אָבער אַריבער עטליכע טעג האט שוין יעדער פאַרגעסן דערפון און מען האט שוין גאַרנישט דערפון.

לאמיר טראכטן פונעם עיקר, דער בַּחור דרייט זיך ארום און איז איינגעשטעלט יעדע סעקונדע פאַרכאפט צו ווערן פון שלעכטע חברים, די מיידל דרייט זיך ארום און קען אויף זייער גרינג און שנעל טרעפן שלעכטע חברים טעם וועלכע וועלן איר אומגליקליך מאכן אין איין מינוט. אפילו אין די בעסטע ישיבות און בתי חינוך זענען ליידער שטענדיג פארהאן פארדארבענע קערלעך וועלכע זוכן צו פארדארבן אויף אנדערע. קיינער איז נישט פארזיכערט מיט זיינע קינדער. עלטערן דארפן עפענען די אויגן און זיך ארוםקוקן וואס עס טוט זיך ביי זייערע קרובים, חברים, און באקאנטע,

נג האב רחמנות אויף דיין קינד

וויפיל פון זיי באוויינען זייערע יארן אז זיי האבן
ליידער פארלוירן זייערע קינדער. לאמיר רחמנות
האבן אויף אונזערע קינדער און זיי ראטעווען
באצייטנס איידער עס איז שוין צו שפעט. פון די
ביסל נארישע פבוד פון זיך אהערשטעלן פאר די
שטאט אז מיר מאכן געלונגענע שידוכים און שיינע
חתונות, פון דעם וועט גארנישט בלייבן; אויב
אבער וועלן מיר שנעל און יונג חתונה מאכן די
קינדער, אזוי ווי עס איז געווען איינגעפירט אין
אלע דורות אז מען האט חתונה געמאכט די קינדער
ווי יונגער און שנעלער, וועלן מיר זען פון זיי פיל
אידיש נחת פאר לאנגע יארן און פילע דורות.

וואויל איז פאר די עלטערן וועלכע האבן די
ריכטיגע שכל, זיי ווייסן וואס איז גוט פאר די
קינדער, זיי האבן אמת'דיג ליב די קינדער און ווילן

האב רחמנות אויף דיין קינד

נאר דאס וואס איז גוט פאר זיי, זיי מאכן חתונה די
 קינדער ווי יונגער און ווי שגעלער; וועלן זיי זוכה
 זיין צו ליכטיגע אידישע דורות, עס וועט זיך
 ווייטער ציען ביי זיי די גאלדענע קייט, די קינדער
 וועלן ווייטער גיין אין דעם אויסגעטראטענעם וועג
 פון אונזערע עלטערן און אור עלטערן מדור דור ביז
 צו קבלת התורה, זיי וועלן זען פיל אידיש נחת פון
 זייערע קינדער און קינד'ס קינדער, אויף די וועלט
 און אויף יענע וועלט.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

אליעזר בן יום טוב ז"ל

יעקב חיים ישורון בן אליעזר ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחזקאל בן רחל פייגא נ"י

חוגתו

הענדל בת שיינדל תח'ל

ובנם

נחמן נתן נ"י

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם

לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני

רויחא, אמן כן יהי רצון.